

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 541/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. C., Česká republika, zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cod/11/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. C. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. novembra 2011 doručená sťažnosť MUDr. M. C. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cod/11/2010.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, že „je zákonnou dedičkou po poručiťke A. H.…”

Dedičské konanie... sa viedlo na Štátnom notárstve v D. pod sp. zn. D 322/71. Rozhodnutie Štátneho notárstva v D. č. k. D 322/71-44 zo dňa 01. 10. 1973 však pre procesné pochybenie nenadobudlo právoplatnosť dňa 25. 01. 1974, ako bolo pôvodne vyznačené. Krajský súd v Banskej Bystrici totiž v konaní o dodatočné prejednanie dedičstva po nebohej A. H., rod. K. zistil, že dedičské rozhodnutie č. k. D 322/71-44 zo dňa 01. 10. 1973 nebolo doručené právnenému nástupcovi pôvodného zákonného dediča MUDr. J. H. st, jeho synovi MUDr. J. H. ml., ktorý sa ani nevyjadril k relatívnej neplatnosti závetu a preto nariadil, aby sa toto rozhodnutie doručilo MUDr. J. H. ml. aj s výzvou na vyjadrenie sa k relatívnej neplatnosti závetu poručiťky...

Dedičskú vec... opätovne prejednal Okresný súd v Dolnom Kubíne prostredníctvom súdneho komisára JUDr. M. K. a rozhodol uznesením č. k. D 416/1996, IV Dnot 135/96 zo dňa 10. 01. 2006.

Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu v Dolnom Kubíne podali odvolanie dedičky po závetnej dedičke M. K., jej dcéry M. G., rod. K. a F., rod. K. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 9 CoD/12/2006 zo dňa 10. 01. 2007.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 9 CoD/12/2006 zo dňa 10. 01. 2007 sťažovateľka podala prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dovolanie spísané dňa 21. 02. 2007. Na základe tohto dovolania Najvyšší súd... rozsudkom č. k. 3 Cdo 171/2007 zo dňa 25. 09. 2008 dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline v podstatnej časti zrušil a vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline opätovne rozhodol uznesením č. k. 10 CoD/24/2008 zo dňa 11. 12. 2008. Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Žiline som opäť podala dovolanie prostredníctvom právnej zástupkyne spísané dňa 03. 03. 2009. Na základe tohto dovolania Najvyšší súd... uznesením č. k. 3 Cdo 119/2009 zo dňa 20. 05. 2010 opäť dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušil a vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Cdo 119/2009 zo dňa 20. 05. 2010 bolo doručené Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 31. 05. 2010. Okresný súd Dolný Kubín predložil spis Krajskému súdu v Žiline dňa 23. 06. 2010.

V marci 2011 som prostredníctvom advokátky JUDr. D. S. zisťovala na KS v Žiline, aký je stav v tejto dedičskej veci. Moja právna zástupkyňa bola dňa 28. 03. 2011 informovaná, že senát JUDr. R. U. na Krajskom súde v Žiline sa bude touto právnou vecou zaoberať v apríli 2011.

Do dnešného dňa Krajský súd v Žiline o tejto právnej veci nerozhodol.

Krajskému súdu v Žiline predložil Okresný súd Dolný Kubín spis dňa 23. 06. 2010, z čoho vyplýva, že Krajský súd v Žiline po dobu 17 mesiacov vo veci nekonal a nerozhodol.

Nečinnosť Krajského súdu v Žiline v tejto dedičskej veci je o to závažnejšia, že ide o starú dedičskú vec, ktorá pochybením súdu nebola právoplatne ukončená v pôvodnom dedičskom konaní, teda dedičské konanie, ktoré začalo v roku 1971 nie je doteraz právoplatne skončené.

Sťažovateľka... po zvážení všetkých okolností nepodala sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi Krajského súdu v Žiline, pretože predsedom Krajského súdu v Žiline je JUDr. R. U., ktorý je na odvolacom súde aj zákonným sudcom v tejto dedičskej veci.

Tým, že Krajský súd v Žiline v dedičskej veci po nebohej A. H., rod. K. riadne nekoná, dochádza k výrazným prietahom v tomto dlhoročnom dedičskom konaní. Jednoznačne možno konštatovať, že sťažovateľka... stratila možnosť dosiahnuť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vo veci v primeranom čase.“

Sťažovateľka na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo MUDr. M. C... v dedičskej veci po nebohej A. H... na prerokovanie dedičskej veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod spisovou značkou 8 Cod/11/2010 porušené bolo.

2. Sťažovateľke MUDr. M. C. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 320,00 €, ktoré je Krajský súd v Žiline povinný sťažovateľke vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Sťažovateľke MUDr. M. C. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 314,18 €..., ktoré je Krajský súd v Žiline povinný vyplatiť advokátke JUDr. D. S. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania a môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). V tomto ohľade sťažovateľka (kvalifikovane zastúpená advokátkou) namietala priet'ahy (iba) v rámci odvolacieho konania pred krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Cod/11/2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že krajskému súdu „predložil Okresný súd Dolný Kubín spis dňa 23. 06. 2010, z čoho vyplýva, že Krajský súd v Žiline po dobu 17 mesiacov vo veci nekonal a nerozhodol.

Nečinnosť Krajského súdu v Žiline v tejto dedičskej veci je o to závažnejšia, že ide o starú dedičskú vec, ktorá pochybením súdu nebola právoplatne ukončená v pôvodnom dedičskom konaní, teda dedičské konanie, ktoré začalo v roku 1971 nie je doteraz právoplatne skončené.

Sťažovateľka... po zvážení všetkých okolností nepodala sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi Krajského súdu v Žiline, pretože predsedom Krajského súdu v Žiline je JUDr. R. U., ktorý je na odvolacom súde aj zákonným sudcom v tejto dedičskej veci. “.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že ju bolo potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010 a I. ÚS 96/2011).

Vzhľadom na uvedené, najmä na dĺžku namietaného konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 8 Cod/11/2010 (viac ako 17 mesiacov), táto sama osebe nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a preto sťažnosť smerujúcu proti postupu krajského súdu bolo potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (obdobne napr. III. ÚS 126/2010 a I. ÚS 96/2011).

K tomu ústavný súd ešte nad rámec uvádza, že sťažovateľka sa počas nečinnosti krajského súdu nedomáhala ochrany svojich práv podaním sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedovi krajského súdu, ale priamo sa obrátila so svojou sťažnosťou na ústavný súd,

pričom ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, IV. ÚS 153/03, I. ÚS 33/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, čo sa však v tejto veci nestalo, a uvádzaný dôvod, prečo ju nepodala, nemôže ústavný súd akceptovať. Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní v zmysle zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Ak by však aj v budúcnosti nebola vec právoplatne skončená, má sťažovateľka po vyčerpaní všetkých právnych prostriedkov nápravy možnosť opätovne podať kvalifikovanú sťažnosť ústavnému súdu a domáhať sa tak ochrany svojich práv.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2011